

мостоятелнаго Патріарха всея Българин 52). Но това Българско Царство е еществовало още отъ 1181—1185 година независимо 53). Ако е така, то естествено ся ражда въпросъ: Търновскій Епископъ зависѣлъ ли е отъ другъ нѣкой си и давалъ ли е смѣтки (отчетъ) на нѣкой си другъ отъ пѣвысокиѣ Іерарси въ продълженіе близу на половина столѣтіе независимости Царства Българскаго, или онѣ управлявалъ е независимо и самостоятелно Църквѣ-тѣ на това Царство? На овый вопросъ имаме удовлетворителный отговоръ първо въ Българскій Царственикъ, а второ въ преписка на Папа Иннокентій третій съ Кало-Іонна Царя Българскаго и съ Василія Архієпископа Търновскаго.

Въ Царственикъ Българскій ся казва: „Около 1170 и 1190 годины живѣлъ е Паріархъ Тръновскій Святый Іоаннѣ, Овый Святитель, видящъ голѣмо озлобленіе, което търпѣха Българе отъ Гръцы, много плакалъ предъ Бога и Му ся молил да избави Българскій родъ отъ грѣчко робство. Когато въ единъ день така е плакалъ той Святый, Му ся Явилъ Свят. Великомученикъ Димитрій Солунскій и Му казалъ: Спомна веке Богъ за домъ и за родъ на Българскы Цареве и ме прати на помощь и обновленіе Царства Българскаго. Поради това требъ ты да помажешъ Астѣя за Българскій Царь и Богъ ще бѣде съ него и ще въздвигне Скиптръ Българскій. По тая заповедь Святый Іоаннѣ выкналъ е изъ Влашко Асѣя и брата му Петра, кои-то бежа отъ Царско поколеніе, потомцы на Гавріила Сына Самуилова. Послѣ това овый Святый Патріархъ заповѣдалъ е да съзидатъ въ Търновъ великолѣпнѣ Църквѣ во имя Св. Виликомученика Димитрія и по окончаніето ѣ выкналъ е Епископы и народъ заради да освяти църквѣ-тѣ, а послѣ освещеніето на църквата зель е вѣнецъ и порфирѣ царскѣ, е вѣнчалъ Астѣя на Царство Бъл-

---

52) Niceph. Grigor. II. e. Georg. Acropolit pag. 125 et 126.

53) Memor. popul. T. II, pag. 672—705.